

1. После сего избрал Господь и других семьдесят [учеников], и послал их по два пред лицем Своим во всякий город и место, куда Сам хотел идти,

УПО: Після того призначив Господь і інших Сімдесят, і послав їх по двох перед Себе до кожного міста та місця, куди Сам мав іти.

KJV: After these things the LORD appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place, whither he himself would come.

2. и сказал им: жатвы много, а делателей мало; итак, молитесь Господина жатвы, чтобы выслал делателей на жатву Свою.

УПО: І промовив до них: Хоч жниво велике, та робітників мало; тож благайте Господаря жнива, щоб робітників вислав на жниво Своє.

KJV: Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the labourers are few: pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest.

3. Идите! Я посылаю вас, как агнцев среди волков.

УПО: Ідїть! Оце посилаю Я вас, як ягнят між вовки.

KJV: Go your ways: behold, I send you forth as lambs among wolves.

4. Не берите ни мешка, ни сумы, ни обуви, и никого на дороге не приветствуйте.

УПО: Не носіть ні калитки, ні торби, ні сандаля, і не вітайте в дорозі нікого.

KJV: Carry neither purse, nor scrip, nor shoes: and salute no man by the way.

5. В какой дом войдете, сперва говорите: мир дому сему;

УПО: Як до дому ж якого ви ввійдете, то найперше кажіть: Мир дому цьому!

KJV: And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house.

6. и если будет там сын мира, то почиет на нём мир ваш, а если нет, то к вам возвратится.

УПО: І коли син миру там буде, то спочине на ньому ваш мир, коли ж ні до вас вернеться.

KJV: And if the son of peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again.

7. В доме же том оставайтесь, ешьте и пейте, что у них есть, ибо трудящийся достоин награды за труды свои; не переходите из дома в дом.

УПО: Зоставайтесь ж у домі тім самім, споживайте та пийте, що є в них, бо вартий робітник своєї зарплати. Не ходіть з дому в дім.

KJV: And in the same house remain, eating and drinking such things as they give: for the labourer is worthy of his hire. Go not from house to house.

8. И если придёте в какой город и примут вас, ешьте, что вам предложат,

УПО: А як прийдете в місто яке, і вас приймуть, споживайте, що вам подадуть.

KJV: And into whatsoever city ye enter, and they receive you, eat such things as are set before you:

9. и исцеляйте находящихся в нём больных, и говорите им: приблизилось к вам Царствие Божие.

УПО: Уздоровлюйте хворих, що в нім, промовляйте до них: Наблизилося Царство Боже до вас!

KJV: And heal the sick that are therein, and say unto them, The kingdom of God is come nigh unto you.

10. Если же придете в какой город и не примут вас, то, выйдя на улицу, скажите:

УПО: А як прийдете в місто яке, і вас не приймуть, то вийдіть на вулиці його та й кажіть:

KJV: But into whatsoever city ye enter, and they receive you not, go your ways out into the streets of the same, and say,

11. и прах, прилипший к нам от вашего города, отрясаем вам; однако же знайте, что приблизилось к вам Царствие Божие.

УПО: Ми обтрушуємо вам навіть порошок, що прилип до нас із вашого міста. Та знайте оце, що наблизилося Царство Боже!

KJV: Even the very dust of your city, which cleaveth on us, we do wipe off against you: notwithstanding be ye sure of this, that the kingdom of God is come nigh unto you.

12. Сказываю вам, что Содому в день оный будет отраднее, нежели городу тому.

УПО: Кажу вам: того дня легше буде содомлянам, аніж місту тому!

KJV: But I say unto you, that it shall be more tolerable in that day for Sodom, than for that city.

13. Горе тебе, Хоразин! горе тебе, Вифсаида! ибо если бы в Тире и Сидоне явлены были силы, явленные в вас, то давно бы они, сидя во вретище и пепле, покались;
УПО: Горе тобі, Хоразіне, горе тобі, Вифсаїдо! Бо коли б то у Тирі й Сидоні були відбулися ті чуда, що сталися в вас, то давно б вони покалися в волосяниці та в попелі!
KJV: Woe unto thee, Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works had been done in Tyre and Sidon, which have been done in you, they had a great while ago repented, sitting in sackcloth and ashes.

14. но и Тиру и Сидону отраднее будет на суде, нежели вам.
УПО: Але на суді відрадіш буде Тиру й Сидону, як вам...
KJV: But it shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the judgment, than for you.

15. И ты, Капернаум, до неба вознесшийся, до ада низвергнешься.
УПО: А ти, Капернауме, що до неба піднісся, аж до аду ти зійдеш!
KJV: And thou, Capernaum, which art exalted to heaven, shalt be thrust down to hell.

16. Слушающий вас Меня слушает, и отвергающийся вас Меня отвергается; а отвергающийся Меня отвергается Пославшего Меня.
УПО: Хто слухає вас Мене слухає, хто ж погорджує вами погорджує Мною, хто ж погорджує Мною погорджує Тим, Хто послав Мене.
KJV: He that heareth you heareth me; and he that despiseth you despiseth me; and he that despiseth me despiseth him that sent me.

17. Семьдесят [учеников] возвратились с радостью и говорили: Господи! и бесы повинуются нам о имени Твоем.
УПО: А ті Сімдесят повернулися з радістю, кажучи: Господи, навіть демони коряться нам у Ім'я Твоє!
KJV: And the seventy returned again with joy, saying, Lord, even the devils are subject unto us through thy name.

18. Он же сказал им: Я видел сатану, спадшего с неба, как молнию;
УПО: Він же промовив до них: Я бачив того сатану, що з неба спадав, немов блискавка.
KJV: And he said unto them, I beheld Satan as lightning fall from heaven.

19. се, даю вам власть наступать на змей и скорпионов и на всю силу вражью, и ничто не повредит вам;

УПО: Ось Я владу вам дав наступати на змії та скорпіонів, і на всю силу ворожу, і ніщо вам не зашкодить.

KJV: Behold, I give unto you power to tread on serpents and scorpions, and over all the power of the enemy: and nothing shall by any means hurt you.

20. однакож тому не радуйтесь, что духи вам повинуются, но радуйтесь тому, что имена ваши написаны на небесах.

УПО: Та не тіштеся тим, що вам коряться духи, але тіштеся, що ваші ймення записані в небі!

KJV: Notwithstanding in this rejoice not, that the spirits are subject unto you; but rather rejoice, because your names are written in heaven.

21. В тот час возрадовался духом Иисус и сказал: славлю Тебя, Отче, Господи неба и земли, что Ты утаил сие от мудрых и разумных и открыл младенцам. Ей, Отче! Ибо таково было Твое благоволение.

УПО: Того часу Ісус звеселився був Духом Святим і промовив: Прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, що втаїв Ти оце від премудрих і розумних, та його немовлятам відкрив. Так, Отче, бо Тобі так було до вподоби!

KJV: In that hour Jesus rejoiced in spirit, and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, that thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes: even so, Father; for so it seemed good in thy sight.

22. И, обратившись к ученикам, сказал: всё предано Мне Отцем Моим; и кто есть Сын, не знает никто, кроме Отца, и кто есть Отец, [не знает] [никто], кроме Сына, и кому Сын хочет открыть.

УПО: Передав Мені все Мій Отець. І не знає ніхто, хто є Син, тільки Отець, і хто Отець тільки Син, та кому Син захоче відкрити.

KJV: All things are delivered to me of my Father: and no man knoweth who the Son is, but the Father; and who the Father is, but the Son, and he to whom the Son will reveal him.

23. И, обратившись к ученикам, сказал им особо: блаженны очи, видящие то, что вы видите!

УПО: І, звернувшись до учнів, наодинці їм сказав: Блаженні ті очі, що бачать, що бачите ви!

KJV: And he turned him unto his disciples, and said privately, Blessed are the eyes which see the things that ye see:

24. ибо сказываю вам, что многие пророки и цари желали видеть, что вы видите, и не видели, и слышать, что вы слышите, и не слышали.

УПО: Кажу ж вам, що багато пророків і царів бажали побачити, що бачите ви та й не бачили, і почути, що чуєте ви і не чули!

KJV: For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them.

25. И вот, один законник встал и, искушая Его, сказал: Учитель! что мне делать, чтобы наследовать жизнь вечную?

УПО: І підвівсь ось законник один, і сказав, Його випробовуючи: Учителю, що робити мені, щоб вічне життя досягнути?

KJV: And, behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life?

26. Он же сказал ему: в законе что написано? как читаешь?

УПО: Він же йому відказав: Що в Законі написано, як ти читаєш?

KJV: He said unto him, What is written in the law? how readest thou?

27. Он сказал в ответ: возлюби Господа Бога твоего всем сердцем твоим, и всею душою твоею, и всею крепостию твоею, и всем разумением твоим, и ближнего твоего, как самого себя.

УПО: А той відповів і сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе.

KJV: And he answering said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself.

28. [Иисус] сказал ему: правильно ты отвечал; так поступай, и будешь жить.

УПО: Він же йому відказав: Правильно ти відповів. Роби це, і будеш жити.

KJV: And he said unto him, Thou hast answered right: this do, and thou shalt live.

29. Но он, желая оправдать себя, сказал Иисусу: а кто мой ближний?

УПО: А той бажав сам себе виправдати, та й сказав до Ісуса: А хто то мій ближній?

KJV: But he, willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour?

30. На это сказал Иисус: некоторый человек шел из Иерусалима в Иерихон и попался разбойникам, которые сняли с него одежду, изранили его и ушли, оставив его едва живым.

УПО: А Ісус відповів і промовив: Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону, і попався розбійникам, що обдерли його, і завдали йому рани, та й утекли, покинувши ледве живого його.

KJV: And Jesus answering said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded him, and departed, leaving him half dead.

31. По случаю один священник шел тою дорогою и, увидев его, прошел мимо.

УПО: Проходив випадком тією дорогою священник один, побачив його, і проминув.

KJV: And by chance there came down a certain priest that way: and when he saw him, he passed by on the other side.

32. Также и левит, быв на том месте, подошел, посмотрел и прошел мимо.

УПО: Так само й Левит надійшов на те місце, поглянув, і теж проминув.

KJV: And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side.

33. Самарянин же некто, проезжая, нашел на него и, увидев его, сжалился

УПО: Проходив же там якийсь самарянин, та й натрапив на нього, і, побачивши, змилосердився.

KJV: But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was: and when he saw him, he had compassion on him,

34. и, подойдя, перевязал ему раны, возливая масло и вино; и, посадив его на своего осла, привез его в гостиницу и позаботился о нем;

УПО: І він підійшов, і обв'язав йому рани, наливши оливи й вина. Потому його посадив на худобину власну, і приставив його до гостиниці, та й клопотався про нього.

KJV: And went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him.

35. а на другой день, отъезжая, вынул два динария, дал содержателю гостиницы и сказал ему: позаботься о нем; и если издержишь что более, я, когда возвращусь, отдам тебе.

УПО: А другого дня, відїжджавши, вийняв він два динарії, та й дав їх господареві й проказав: Заопікуйся ним, а як більше що витратиш, заплачу тобі, як вернуся.

KJV: And on the morrow when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I come again, I will repay thee.

36. Кто из этих троих, думаешь ты, был ближний попавшемуся разбойникам?

УПО: Котрий же з цих трьох на думку твою був ближній тому, хто попався розбійникам?

KJV: Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves?

37. Он сказал: оказавший ему милость. Тогда Иисус сказал ему: иди, и ты поступай так же.

УПО: А він відказав: Той, хто вчинив йому милість. Ісус же сказав йому: Іди, і роби так і ти!

KJV: And he said, He that shewed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

38. В продолжение пути их пришел Он в одно селение; здесь женщина, именем Марфа, приняла Его в дом свой;

УПО: І сталось, коли вони йшли, Він прийшов до одного села. Одна ж жінка, Марта їй на ім'я, прийняла Його в дім свій.

KJV: Now it came to pass, as they went, that he entered into a certain village: and a certain woman named Martha received him into her house.

39. у неё была сестра, именем Мария, которая села у ног Иисуса и слушала слово Его.

УПО: Була ж в неї сестра, що звалась Марія; вона сіла в ногах у Ісуса, та й слухала слова Його.

KJV: And she had a sister called Mary, which also sat at Jesus' feet, and heard his word.

40. Марфа же заботилась о большом угощении и, подойдя, сказала: Господи! или Тебе нужды нет, что сестра моя одну меня оставила служить? скажи ей, чтобы помогла мне.

УПО: А Марта великою послугою клопоталась, а спинившись, сказала: Господи, чи байдуже Тобі, що на мене саму полишила служити сестра моя? Скажи ж їй, щоб мені помогла.

KJV: But Martha was cumbered about much serving, and came to him, and said, Lord, dost

thou not care that my sister hath left me to serve alone? bid her therefore that she help me.

41. Иисус же сказал ей в ответ: Марфа! Марфа! ты заботишься и суетишься о многом,
УПО: Господь же промовив у відповідь їй: Марто, Марто, турбуєшся й журишся ти про багато чого,

KJV: And Jesus answered and said unto her, Martha, Martha, thou art careful and troubled about many things:

42. а одно только нужно; Мария же избрала благую часть, которая не отнимется у неё.

УПО: а потрібне одне. Марія ж обрала найкращу частку, яка не відбереться від неї...

KJV: But one thing is needful: and Mary hath chosen that good part, which shall not be taken away from her.